

RENOVACIÓ

Redacció:

Plaça Turers, 17 - 2.^a

Administració:

Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4,50
ptes. - Fora: 7,50 ptes. l'any.

Número solt: 20 cèntims.

Número atrassat: 25 cts.

Quinzenal Republicà, Catalanista d'Esquerra

Els manifestes de la Lliga

Tothom està d'acord que, en general, sempre que us trobeu amb un home que parla molt de la seva honradesa i del seu honor, cal prevenir-se i considerar-lo molt capaç de jugar-vos una mala passada. L'home que es veritablement honrat i seriós no necessita passar-se la meitat de la vida escampant als quatre vents i fent saber a tothom que es posseïdor d'aquestes virtuts. No ho necessita perquè tothom ho sap. Dintre la política catalana la Lliga ens fa pensar avui amb aquests homes que hem esmentat; Com ells, va dient un dia si i l'altre també que compta i té darrera seu la majoria del poble de Catalunya. I perquè se'n enteri tothom vinga llançar un manifest darrera l'altre, intentant convèncer que la Lliga es un gran partit, que no hi ha ningú tan savi com els seus prohoms, que els seus amics de Madrid són els que més ens estimen — llegiu, si en dubteu, «El Debate», «A B C» «La Nación» — i que si no fossin ells, de l'autonomia ja no se'n cantaria gall ni gallina.

Fora dels períodes electorals, nosaltres no havíem vist mai que un partit polític, comptant efectivament amb la majoria d'un país es gastés un gadal de pessetes en propaganda i s'esgargamelles vociferant que té la majoria, que tothom està pels seus ossets i que els altres no són altra cosa que una colla de desgraciats i toca-campanes. Si la majoria de Catalunya està al costat de la Lliga, sobren els manifestes i els crits. Es comprén la propaganda extraordinària i la cridòria quan es vol captar aquesta majoria, però quan ja es té efectivament — i ja fa mesos i mesos que la Lliga va dient que ja la té — no s'ha de fer més que conservar-la utilitzant els medis normals de propaganda. Però el que passa es allò que diuen els castellans; *del dicho al hecho hay un gran trecho* i la Lliga prou ho diu i ho proclama que la majoria del poble català està al seu costat, però se'n manca un tros ben llarg perquè sigui així i cada dia veu augmentar els desenganyats i aburrits de la política anticatalana que segueix la Lliga i del suport que està prestant al Govern de Madrid, un dels governs més ineptes que han regit i governat Espanya. Prou que es veu el malhumor terrible que existeix entre els prohoms

lligueros, amb la cara de prunes agres que han posat tan bon punt ha estat publicada la nova llei electoral i amb l'aprovació de la qual quedarà establert el sistema de representació proporcional. «La Veu de Catalunya ja el combat obertament i no s'està pas de dir que no creu amb el proporcionalisme. Preveu la pedregada que li ve a sobre si un dia ha de presentar-se a la lluita electoral completament sola. Fins ara li era molt fàcil entabanar els altres partits de dreta perquè l'ajudessin i després fer el «maco» abrogant-se com a propis els vots dels altres. Però això s'haurà acabat i d'ací ve aquest cridar etern que tenen la majoria del poble creguts que a copia de dir-ho i repetir-ho la gent s'ho creuran i acabaran per tenir-la de debó.

«El Temps» organ d'Unió Democràtica, comenta així un dels manifestos de la Lliga: «La Lliga — diu — ens ha sortit ara, en plena canícula i a les seves velleses amb un manifest, compendi de les últimes conferències d'En Cambó i en Ventosa, per a refrescar la memòria dels seus seguidors i incitar-los a perseverar impertèrrits en la política del morro fort que al cap de mes de trenta anys d'actuació ens ha vingut a palesar que es la seva directriu fonamental. Aquest manifest, malgrat les seves raons i els seus tòpics repetits i coneguts de fa temps, ha estat comentat per la premsa política de casa nostra que en general hi ha vist palesat el desig per part del partit regionalista de donar fe de vida amb una cosa o altra *per entretenir la clientela avui decepcionada i amb un peu a fora*». I aquesta es precisament la tragèdia de la Lliga. La gent se'n van aburrits i fastiguejats de tanta política rebentista sense profit per res ni per ningú. Es creien treure alguna aventatja de la posició adoptada en la qüestió de la llei de conreus i el manifest de la U. S. A, plè de comprensió i patriotisme els ha acabat d'aixafar la guitarra.

Els manifestes de la Lliga dirigits a la seva clientela representen el mateix paper d'aquells pallassos de circ que surten en els intermedis a dir quatre bajanades per fer riure al *respectable públic*: Ben cert és que surten amb la seva. Fan riure de debó.

L'Única Solució

Ara resulta que va a tenir una solució pacífica el plet entre el Govern espanyol i el Govern de la Generalitat de Catalunya, amb motiu de la Llei de Contractes de Conreu. La solució serà satisfactòria? No ho cregueu pas. Serà una retallada a la Llei de Conreus, que en desvirtuarà sens dubte l'aspecte més avançat. L' d'una qüestió que per la violència no n'haurien tret res, així pacíficament i amb diplomàcia realitzaran una nova intromissió del Govern espanyol en els afers de Catalunya.

I no es tot aquí encara. Amb motiu de la propaganda que s'ha aixecat degut a l'esmentada Llei, no ens hem adonat o, hem tret importància a altres actes de centralisme despitat, que el Govern central ha realitzat a la nostra Pàtria. Tenim per exemple l'afar de la Radió, aquest poderós element de la cultura, que, a les nostres mans seria una de les bases principals de propaganda catalanista, i ara tenim de veure com el detesten els espanyols que, naturalment, el faràn servir per les seves conveniències i en perjudici nostre, després que la Comissió Mixta de Traspassos, per unanimitat, va acordar concedir-ne l'execució a Catalunya.

Hem de restar impassibles també, davant d'aquesta mena de Justícia que s'administra a Catalunya, i hem de tolerar que la nostra llengua no hi tingui accés i encara, sigui escarnida davant dels Tribunals: que siguin alliberats pistolers i monàrquics, i en canvi siguin empresonats homes digníssims, pel sol fet d'ésser catalanistes. Hem de veure com veritables analfabets, revestits de professors, (com el cas de la Normal de Tarragona) suspenen sistemàticament als alumnes que mes s'han distingit pel coneixement del català. Hem d'aguantar, vulgues que no, l'expoliació iniqua que s'ens vol fer dels ports de Barcelona i Tarragona, quan són ben nostres, perquè ens els hem construït amb els nostres diners. Segons unes dades aportades per l' eminent geògraf en Pau Vila, desde l'any 1875 fins a l'any passat, es porten gastades en les obres del port de Barcelona 226 milions de

pessetes de les quals l'Estat espanyol només n'ha abonades 16 milions. «Tinguent en compte—diu textualment l'esmentat senyor—que aquesta aportació es trata de les contribucions que els catalans paguem a Madrid, resulta que de fet, l'engrandiment i millorament del port l'ha pagat Catalunya i per lo tant es ben nostre. El port de Tarragona es de suposar que passa el mateix, per aixó tot el que es faci per treure de la jurisdicció de Catalunya els esmentats ports, es un robatori que es farà a la nostra terra. Robatori que en mes o menys escala es realitzarà per solucions amistoses que vinguin.

Davant doncs d'aquests fets, només hi ha una solució, la única possible. Proclamar l'independència absoluta de Catalunya,

Els espanyols amb molta mala fé han fet correr el tópic—que han cregut molts catalans ingenus—en l'incapacitat econòmica d'una Catalunya lliure. Mentida. Si raons d'ordre sentimental no ens ho exigissin, fins per egoisme material, tindriem d'ésser separatistes. Per demostrar-ho, retrauré algunes dades d'un article de la série «Catalunya Econòmica» que el senyor E. Colindres ha publicat a «La Publicitat».

Tinguent solzament Catalunya—diu l'esmentat senyor—el 6 per 100 de l'extensió d'Espanya, i amb un 10 per 100 d'habitants, ens trobem que en els principals aspectes de l'agricultura i industria i ha un percentatge molt elevat a favor de la nostra terra. En la producció del blat, Catalunya representa un 7 per 100 de la total d'Espanya, en la producció d'arrós panís i mill, el 21 per 100, en l'oli el 20 per 100, el 30 per 100 en el raïm, i en la producció del most el 37 per 100. Si es té en compte que Catalunya al revés d'Espanya, no és un país agrícola, podem constatar que la riquesa agrícola catalana es molt superior a la general espanyola.

En l'industria és on la nostra superioritat es mostra més manifesta. L'industria del paper representa el 20 per 100 de la producció d'Espanya; en l'industria de la fusta el 68 per 100; en la fabricació de cuir el 70 per 100; en l'industria del filat teixit i gèneres de punt a Catalunya hi ha el 96 per 100 dels fussions i el 90 per cent de telers per a teixir

Forn de St. Jordi

PASTISSERIA - QUEVIURES

Tortades d'Atmetlla

Plaça Turers, 9

BANYOLES

L. BOSCH

ARQUITECTE BANYOLES

Els dilluns, de 10 a 3 hores al HOTEL FLORA
GIRONA. - Pl. Marquès de Camps, 15 - Telèfon 369

cotó filat, en relació a la xifra total espanyola. La producció catalana total de les esmentades indústries, és de 2.000 milions de pessetes, xifra que no iguala cap mes manifestació del treball d'Espanya.

En l'aspecte contributiu és on es posa de manifest la desproporció amb què els catalans hem de tributar a l'estat espanyol.

Segons el mateix senyor de les estadístiques oficial es desprén, que Barcelona solsament paga com 28 províncies espanyoles. Si afegim Girona, Lleida i Tarragona, resulta que Catalunya paga tant com 40 províncies.

I no continuem mes, perquè amb les dades exposades n'hi ha prou per demostrar que els catalans són els que contribuïm mes esplèndidament al sosteniment de l'estat espanyol, i en agraïment ens tracten amb la mateixa consideració que una colònia africana.

Doncs bé, catalans, és l'hora de dir: Prou. No volem ésser governats més per gent inepta i egoïsta. Volem que els nostres esforços s'esmercin íntegrament a la nostra Pàtria. No temem la nostra inferioritat numèrica. Pobles més petits que el nostre han sabut conquerir llur llibertat nacional. Propaguem incansablement el catalanisme, perquè quan a cada un dels catalans hi haurà un catalanista convençut, Catalunya automàticament serà lliure.

MAXIM S

Escacs

Degut a una nota publicada a la secció comarcal de «El Matí» del dia 20 de Juny en la que es deia que a les Escoles Graduades de casa nostra, s'ensenyaria a jugar els Escacs, he pogut sentir varies converses que solsament m'han donat a comprendre que encara i ha una gran part de gent que desconeixen el valor social del joc d'Escacs.

En alguna d'aquestes conversacions hom es planyia així: «Prou poc que aprenen els nens a l'escola sols falta que els ensenyin a jugar». Referent a que hi aprenguin poc, no és cosa de la meua incubència en discutir-ho, encara que ho dubto, per la vàlua i capacitat dels senyors mestres i en quant a lo del joc, dec contestar-los-hi que es un

Tota classe de treballs topogràfics, d'arquitectura, calefacció central, etz., etz.

joc-Ciència que a Alemanya, Rússia, Argentina, àdhuc a Espanya, existeixen Escoles on s'ensenyava a jugar el joc mes noble conegut fins la data actual.

L'escaquista, al posar-se al front del tauler, representa l'almirall al camp de batalla, ell es el responsable de l'èxit o del fracàs; l'atzar no intervé en aquest joc com tampoc la bona o mala sort, doncs solsament la pròpia capacitat intel·lectual, la inventiva i la imaginació son els responsables del resultat advers o favorable de la lluita entaulada aixó es motiu suficient per avivar i per a fer treballar la imaginació.

Si en un joc que no s'ens amaga res, que tot és a la vista, que veïem com l'adversari ens prepara la jugada que ha d'ésser la nostra desfeta, no sabem o no podem aturar-la, menys podrem fer-ho en els diferents ordres de la vida, on no veïem l'enemic, ni les armes, ni res que ens pugui advertir del perill que correm. Per tant també un joc que ens ensenya a defensar-nos d'un perill del que encara no en tenim esment.

Una altra de les moltes qualitats que fan necessari d'ensenyar a jugar els Escacs, és per a desfer els caràcters orgullosos; puix quan un jugador ha perdut una sèrie de partides no té mes remei que veure que és per culpa seva, per la seva manca de inventiva, d'imaginació o de càlcul i aleshores si li queda alguna partícula d'orgull, no té per menys que anar-lo deixar de recó, i així arriba un dia que la humilitat en ell es proverbial en tots moments i ordres de la vida.

Per si les raons enumerades no fossin prou, els Escacs influïxen atiant a l'estudi, puig per a sapiguer-se defensar, cal estudiar molt la teoria, ja que que per molt pròdiga que la natura sigui amb un individu, donant-li una intuïció privilegiada, no per aixó passaria d'ésser un jugador d'una mitjana força, sense un estudi fecundant en ensenyances.

Per tots aquests raonaments, seria necessari dedicar en totes les nostres activitats una part preferent a la divulgació i coneixement d'aquest joc que uneix l'esplai i la cultura, fent que sigui ensenyat a totes les escoles, i dedicant-li uns espais exclusius en els periòdics locals, el que contribuiria també notablement al millorament dels mateixos. — F. VERNIS

Els Pòlvors DENYSE

de llet dessecada sense perfumar, embelleixen més que els d'arroç i de talc usats antigament. La joventut extraordinària que dona al cutis la llet dessecada no s'ha pogut lograr amb cap més producte. Els seus efectes damunt la pell son sorprenents puix arriben a dissimular les arrugues. I com a millor base per aquests famosos pòlvors, el TONIC DENYSSE, reconstituint poderosíssim de la pell, substitueix amb ventatja a les cremes. - Tons: incolor, solejat i bronze. Dos preparats farmacèutics sotsmesos a un rigorós control mèdic-dermatològic. - Mostres gratuïtes, Casa

TOMAS TEIXIDOR - Pl. República, 14 - Banyoles

Paradoxes

Tots els que d'un cert temps ençà hagin anat a donar un tomb per la carretera de Banyoles a Olot, passant per Mieras, us haureu donat compte d'un edifici nou situat en el terme de Porqueres, al peu mateix de la carretera i al costat de les escoles. No cal que us pregunteu a que està destinat aquell edifici; unes lletres grosses a la façana ho indiquen: «MATADERO MUNICIPAL». En llegir aquest anunci i veure els horts verds de l'altra banda del camí, sembla com si us trobéssiu en mig de la «Vega Murciana». Però, després, en veure allà al fons l'estany, ja no us cap dubte, us trobeu vora Banyoles, terra catalana... No ho sembla, oi?

Comentaris? Ara que hom ha parlat tant de la qüestió de Catalunya; ara que molta de gent sembla com de cop i volta s'hagi tornat separatista (?) i vulgui declarar la guerra a tots els castellans, entenem que és una paradoxa gran i no s'adiu gota amb aquest nacionalisme sentimentalista que tot d'una s'ha desvetllat a bona part dels catalans, el fet de retolar en una llengua forastera les nostres coses, i el que és més lamentable, a edificis de recent construcció. No es podrà pas al·legar, certament, que estigui prohibit retolar en català.

Nosaltres creiem que tant com aquesta xerrameca més o menys patriòtica, cal dedicar-nos de plé a una intensa campanya de catalanització de Catalunya. No cal dir que una de les coses més peremptòries és començar per l'idioma. La llengua és l'ànima dels pobles. No pretenim demostrar amb aixó, que professem una fòbia sistemàtica a la parla castellana. La respectem i apreciem en el seu valor, com ho fariem amb qualsevol llengua de qualsevol altre poble. Amb alló que no podem estar conformes és que tenint un idioma ben nostre, un idioma a l'altura dels més imporants, en manllevem un d'estrany per entendre'ns dins casa nostra. I menys que siguin els nostres governants, les autoritats de Catalunya, homes catalanistes (sic) els quals estan encarregats a donar l'exemple. Simplement com a catalans, ens havem de plànyer del cas de l'Ajuntament de Porqueres.

Som o no som catalans? En aquest cas, amb quina autoritat moral ens aixecarem per a defensar per a defensar Catalunya, i les nostres coses? Nos sembla que Royo Vilanova crida moltes vegades amb raó?

Si volem erigir-nos lliures, comencem per treure'ns els estigmes d'esclavitud; altrament no passarem d'uns simples colonitzats. — DESVALLS

De Caça i Pesca

Per el Guarda Jurat del «Foment de Caça i Pesca» D. Francesc Guinart, foren sorpresos caçant, D. Miquel Canal de Porqueres, D. Josep Teixidor i D. Pere Coma de Sant Miquel.

Feta l'oportuna denúncia al Jutjat de Porqueres, aquest els condemnà a la pèrdua de les armes, costes del Judici i la multa corresponent.

Que serveixi d'escarment als caçadors furtius.

* * *

La Generalitat de Catalunya ha decretat l'obriment de la caça per les Guatlles, el dia 15 d'Agost i per la de Llebres Conills i perdius el primer de Setembre.

Tots els bons aficionats haurien desitjat que la Generalitat no hagués permès caçar fins el primer de Setembre, com aixís s'havia sol·licitat, ja que d'aquesta manera s'haurien evitat molts abusos.

Carta oberta

A Narcís Malagelada i Font

Començo aquesta carta amb l'absència de les fórmules de salutació que són de ritual en els escrits epistolars. La raó es òbvia. Seria per mi denigrant que et tractés de Senyor; tampoc no et puc tractar d'amic tota vegada que m'estàs demostrant fins a l'evidència que no existeix entre tu i jo el més petit lligam d'amistat. Fa prop de tres anys que cometes amb mi la més gran de les vileses que pot cometre un home: atacar de traïdor per qüestions purament polítiques l'honorabilitat d'un amic d'infantesa. Jo, l'ofès, l'agraviat, vaig oblidar generosament el cop mortal que havies donat a una amistat que creia sincera, i ara, abscondit en l'anònim persisteixes o permetes que es persisteixi — el manament es igual — en la mateixa fella. Confio i espero saber quins motius tens per comportar-te així. Confio i espero faràs públic quins són els agravis i injúries de caràcter personal o polític que jo t'he inferit i que puguin més o menys justificar el seguit de reticències amb ribets calumniosos que em venis dedicant des de les planes del teu periòdic. Aquests retrets no son cap apel·lació al sentiment de l'amistat, No ho necessito. No tenen altre abast que ajudar-me a conèixer més profundament la psicologia d'un home que durant més de trenta anys he considerat com un dels millors amics — aquella amistat que, no fa pas més de deu o dotze dies encara retreies durant un sopar — i que el temps m'ha fet veure que encara no coneixia prou.

A la secció de "Polítiques" del periòdic que tú dirigeixes, coincidint — curiosa i simptomàtica coincidència — amb la presentació i aprovació al Ajuntament d'una proposició d'iniciativa meua, s'hi venen publicant amb aquell pic-pic insidiós que tan grat us es als polítics de dreta, una sèrie d'allusions sobre les responsabilitats que jo pugui tenir com Alcalde que era, en la pèrdua que experimentà l'Ajuntament amb motiu de la fallida del Banc de Catalunya. En l'últim número la teua inconsciència i gosadia arriba a l'extrem de dir que, si es demana per una signatura responsable que parles clar, ho fareu així i signant també per la vostra banda els escrits acusatoris contra meu. Ja es ben curiosa aquesta vostra escola de ciutadania, que per exercir-ne un dret — que en aquest cas es dret i deure alhora — necessiteu precisament l'estímul de l'acusat Però està bé. Aquí tens la demanda presentada reclamant que parlis clar. Ja veus com aquest honor l'he volgut per mi, i soc jo, el culpable, qui et demana que parlis i acuis tan com vulguis fins que el cor et digui prou. Estic certíssim que això no ho esperaves ni tú ni cap dels teus. Així et convenceràs que no em molesta parlar d'una qüestió, per l'aclariment de la qual, a més del testimoni de la meua consciència completament

tranquila, puc afegir-hi una carta signada per tú, com a Conseller en la qual proclames la meua innocència després d'haver-me atacat per sorpresa i amb tota la mala intenció d'aquest món, Després d'haver passat tres anys dintre l'Ajuntament capitanejant una Majoria i per tant, amb tots els elements necessaris per poguer acordar l'obertura d'un procés de responsabilitats, resulta enormement grotesc que avui amenacis des de les planes d'un periòdic. Era allà, a l'Ajuntament, on havieu d'haver exigit responsabilitats. Aquest era el vostre deure, imperiós i ineludible, si de debó volíeu defensar els interessos de la ciutat.

Malgrat tot, vull admetre per un moment que soc realment culpable. En aquest cas, però, que seràs tú i els altres? Uns miserables encubridors. I ara soc jo qui et pregunto: perquè, per quin motiu, per quina raó, per quina covardia o per quina complicitat vareu deixar d'exigir responsabilitats si tan convençuts estàveu de la meua culpabilitat? Aquestes preguntes hauràs de contestar-les al poble de Banyoles en el mateix instant que hauràs demostrat la meua responsabilitat.

Quan vareu acusar-me a l'Ajuntament, vaig defensar-me i vaig triomfar, i triomfaria a tot arreu perquè es delli natural que la veritat triomfi. Ara no em defensaré pas. No oblidis però, que soc jo que t'obro les portes per l'atac i et deixo el camp completament lliure. No temo res perquè sé que res tinc de temer. Tota la meua fortitut rau en l'honradesa del nom que porto, que estimo més que la vida i amb l'orgull del meu esperit indomable, disposat a mantenir sempre contra tot i contra tothom les conviccions que porto arrapades al fons del cor. Si tens ordres de fer sang, fes-ne tanta com puguis fins que en quedeu ben sadollats tú i els teus amics d'avui, al servei dels quals sacrificaràs fa tres anys una amistat de més de trenta, i ara, els sacrificaràs novament el teu prestigi i la teua serietat. Parla, parles tan com vulguis i sense mirar prim. Injúries, calumnies, falsedats, tot et serà permès de dir sense la més lleu protesta. Mentrestant, jo viuré amb perfecta tranquil·litat de consciència, tot esperant que es torni a complir — com va complir-se el dia 14 de gener d'enguany — aquella sentència àrab: «*M'asseuré a la porta de casa meua i esperaré que passi el cadàver del meu enemic.*»

Jacint MASGRAU I BUTINYA

Fàbrica de Mosaics Hidràulics

LA VELLA

Gran varietat de dibuixos moderns
a preus molt reduïts

ANTIGA CASA TARRISSE

C. del Nort, núm. 40 BANYOLES

TRANSPORTS

J. BRANYES MORERA

A Barcelona: Dimarts - Dijous - Dissabtes
A Girona: Diari: dematí i tarda;

BANYOLES. — Carrer Alvarez, 20 - Telèf, 7

GIRONA. — C. Barcelona, 17 - Telèfon 179

BARCELONA. - Rech Condal 8 - 10 Tel. 19165
Diputació, 176 Telèfon 31081

Servei diari de domicili a domicili

De tots colors

Suposem, que per primera vegada a la vida «El Banyolí» ens quedarà agraït a la facilitat que li es donada per descordar-se i buidar tota la bilis que porta a les butxaques. Tanmateix, se'n hauria de donar vergonya d'haver hagut de menester una estocada com la que se li dona per decidir-se a defensar una cosa tan sagrada com els interessos públics. Es clar, però, que tothom es dona compte de la rara coincidència que hi ha entre aquesta pruja que senten al cap de tres anys amb l'acord municipal de donar el nom de "Parlament de Catalunya" a un carrer de la ciutat. L'altra vegada no es recordaren de responsabilitats ni del Banc de Catalunya fins que es presentà a l'Ajuntament una proposició que anava contra els homes de la dictadura. No negareu pas que són coincidències molt rares.

De totes maneres les coses en aquest món sempre van a torna-jornals. Mentre vosaltres parreu, nosaltres callarem perquè diuen que hem de callar. Quan hàgiu acabat, començarem nosaltres i ja us assegurem que que quedarà ben servit l'amic a honor del qual heu mogut la polsaguera. I *otras hierbas*. Apa, doncs, som-hi. Siset! Ja et pots començar d'amanir per triplicar la tirada del periòdic,

Tots sabem que els Estancs tenen pintada a la façana la bandera espanyola. No hi tenim res a dir si aquesta es la seva obligació. Però nosaltres hem vist en molts estancs de Barcelona i en altres d'algunes poblacions catalanes que també hi tenen la bandera barrada de Catalunya. No seria possible que els estanquers de Banyoles ens donessin aquesta prova de catalanitat? Nosaltres volem creure que sí i segurament que sí no ens l'han ja donada és simplement perquè no hi han atinat.

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES: A GIRONA:

Tots els Dimarts. Els demés dies.
Alvarez 10, segon. S. Francisco 12, primer.

No cal dir amb quanta satisfacció veuríem que ens atenguessin aquest prec que no dubtem seria plaent a tothom.

En el penúltim número de «El Banyolí» hi aparegué un article contrari als afèrmats asfàltics dels carrers que l'ajuntament pensa realitzar. En canvi, segons ens han dit, dos consellers dels que representen l'esmentat periòdic no fa gaires dies menaven la premsa perquè l'obra es portés a cap com més aviat millor.

Heus ací una altra prova de la gran serietat de la política de les dretes. Els uns, des del periòdic, fent la contra al projecte. Els altres menant la premsa perquè no convé pas — deien — esperar l'any que vé. Tot el contrari del que deia i sostenia «El Banyolí». En què quedem? Qui desautoritza a qui? Una mica més de formalitat no hi faria cap falta.

A Vilassar de Dalt, quan el passat va i tot dels cinquanta actes de la Lliga hom no s'hi va veure amb cor de fer-hi res perquè els d'allà varen contestar a l'ordre del comité barceloní presentant los el compte de les últimes eleccions per a Diputats i les Corts espanyoles i que no hi ha manera de cobrar. Es veu que el lema dels lliguers de Vilassar és aquest: «menys actes i més pessetes». Realment la Lliga va estar encertada amb aquells celebres cartells electorals de «votem per una Catalunya, viva», Almenys a Vilassar de Dalt els seus seguidors ho són de «vius».

Això no ho diem nosaltres. Ho diu el simpàtic setmanari «El Temps».

PROVEU

els exquisits caramels

"GARBINOS"

fabricats per J. Barris Serra

St. Feliu de Guixols (Girona)

VENDA A BANYOLES:

Joan Boschmonar

Plaça dels Turers

Especialitat de la Casa: Tortades d'ametlles

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramón Peraferrer

Permanent Eugéne

Permanent Franela

MISE EN PLUS - MARCEL - TINTURES CELLES -
 MASSATGES - DEPILATORIS - ESMALTS - APA-
 RELLS MODERNS - SILLONS AMERICANS - FRICCIONS
 DE TOTS PERFUMS - SALO ADAPTAT AL GUST DE
 TOTA LA SELECTA CLIENTELA

NOTA.- Serveixin-se demanar número per els seus proxims
 serveis.

Carrer Major núm 2 BANYOLES

De Casa Ciutat

Sessió de 24 de Juliol, - Sota la presidència de l'Alcalde segon Sr. Aulina i amb assistència dels consellers Srs. Masgrau, Carles, Ametller, Tomàs, Oliveres, Boschmonar, Cufi, Juanola, Palmada, Serra i Prat, es celebra sessió de 1.ª convocatòria i es prenen els següents acords:

Aprovar la distribució de cabals del mes i les factures informades per les Comissions de Governació i Foment.

Concedir el dret de regar sol·licitat pels Srs. Pere Alsina i Maria Roura i un permís d'obres al Sr. Pere Dalmau.

I nomenar el Sr. Josep Ametller per assistir a la recepció definitiva de l'últim tram de clavegueres. Amb motiu de l'aprovació dels comptes dels farmacèutics per les medicines despatxades a la

L'Escola de Preparació Militar FORA DE FILAS

legalment constituïda i autoritzada per la Superioritat, Posa en coneixement dels moços de l'actual reemplaç que vulguin obtenir la reducció de 4 mesos de servei, que passin a inscriure's al Carrer de Pi i Margall, núm. 5. RELLOTGERIA E. COSTA

beneficència municipal i Guàrdia civil, el Sr. Juanola pregunta si es obligació de pagar el que gasten els guàrdies perquè si es voluntari demana que no les pagui l'Ajuntament puix hi ha treballadors que amb menys jornal no tenen aquesta ventatja,

El Sr. Aulina contesta que es obligatori el facilitar les medicines a la Guàrdia civil,

El Sr. Palmada demana que es constitueixi la Junta local de contractació de blat pels beneficis que ha de reportar als agricultors d'ací.

El Sr. President contesta que essent tan escassa la producció de blat en el nostre terme, no s'ha constituït la Junta com ja preveu el decret que les crea.

El Sr. Juanola torna a queixar-se de l'excessiva velocitat dels autos.

El Sr. Aulina diu que excitarà el zel dels guàrdies municipals per a que procurin evitar-ho o denunciar els infractors.

El Sr. Ametller proposa canviar de dia el mercat del dia de la Mare de Déu d'Agost.

Els Srs. Juanola i Carles si oposen i la proposició passa a la Comissió'

Forn de Pa - LLUIS BRAMON

Es serveix a domicili

Carrer de Mossen Jacinto Verdaguer, núm. 17

Informació local

L'impresma «La Banyolina», seguint el costum iniciat anys enrera, editarà per les festes de la Mare de Déu d'Agost, un magnífic, artístic i documentat Programa.

**

Demà, diumenge, magnífic partit de fút-bol entre el titular de la localitat i el «F. C. Tordera».

**

Automobilistes i Xòfers!

Per la legalització obligatòria dels vostres carnets de circulació i conducció, dirigiu-vos a JOSEP GUSSINYER - Estalviareu temps i diners

Tip. «La Banyolina» Plaça de la Font, número 5

Fàbrica de Cotilles

Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Casa PUIG (a) DAMAS

Carrer Gran, Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llaneria i Sederia

Sedes i Cotons estampats. -- Novetats

Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya,

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.

Taxis per a excursions - (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

CONSULTORI MEDIC - QUIRURGIC

Elisseu Jubert i Joaquim Jubert

(malalties de les criatures i medidina interna.

malalties de la pell-cirurgia infantil i dels ossos.

RAIGS X

Plaça de la República, 7, pral. - GIRONA